

POSTANOWIENIE

20 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Widło

na posiedzeniu niejawnym 20 września 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M. J.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Krakowie
i Prezesowi Sądu Okręgowego w Krakowie
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej M. J.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z 4 października 2021 r., I ACa 465/20,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. oddala wniosek pełnomocnika powoda ustanowionego
z urzędu o przyznanie mu kosztów nieopłaconej pomocy
prawnej.**

UZASADNIENIE

Powód M. J. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 4 października 2021 r., w sprawie przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Krakowie i Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w Krakowie o zapłatę (odszkodowanie lub zadośćuczynienie z tytułu wydania niezgodnego z prawem orzeczenia).

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany reprezentowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniósł o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. jednym z elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej jest m.in. wskazanie zakresu zaskarżenia, to jest czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3) oraz sformułowanie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Koniecznym wymaganiem jest, aby zakres zaskarżenia i wnioski o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 października 2007 r., V CSK 309/07; z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 10 kwietnia 2013 r., III CSK 64/13; z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13; z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16; z 22 września 2022 r., I CSK 3700/22). Skarżący wskazał, że wnosi skargę kasacyjną i określił wyrok od którego skargę tę wnosi natomiast, nie wskazał w ogóle zakresu zaskarżenia to jest, czy zaskarża wyrok w całości, czy też w części. Także wniosek o uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku nie określa zakresu żądania tego uchylenia. Braki te są nieusuwalne i skarga kasacyjna podlega odrzuceniu bez wezwania do ich usunięcia.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., o czym orzeczono jak na wstępie.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., biorąc pod uwagę sytuację powoda.

Wniosek pełnomocnika powoda o przyznanie kosztów w postępowaniu kasacyjnym oddalono, gdyż udzielona pomoc prawna nie kwalifikuje się jako udzielona z urzędu, wobec wystąpienia braków konstrukcyjnych nieusuwalnych skargi kasacyjnej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że czynności adwokata (radcy prawnego) ustanowionego z urzędu, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, wywołując skutek w postaci odrzucenia środka prawnego, nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999,

nr 6, poz.123; z 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41; z 11 maja 2011 r., II CSK 699/10, OSNC-ZD 2011, nr C, poz. 72; z 2 grudnia 2011 r., III CZ 69/11, OSNC-ZD 2013, nr A, poz. 12 i z 12 grudnia 2017 r., II CSK 474/17).

[SOP]

[a!]